GS 784

Wisor.

Den Första:

En Siömans-Wisa:

Skwab glada, muntra nöjen ꝛc.

Den Andra:

Tyroler-Wisan:

Når jag upp med solen står ꝛc.

Tweenne allderles nya och muntra

Jönköping, 1833.
J. P. Lundström Tryckeri.

Tack på mig, mitt hjertefoorn;
Ja du troogen, fommer preeken,
Och nog föröer Gud för reeken;
Drag du illa bruukeon på.
Ja et ei a —

4. Een sitt siifmeerbälle bår,
Ja et ei a —
Många nydår flinga beer:
Ja et ei a —
Så wårt hus jag helgon måår,
Och på råter flodan prål,
Och wi råtns natt och dag!
Ja et ei a —

---

9. När som de törstig' blifwa, Så plägar man dem gifwa Ett glas af lemonad; När som de hunnit dricka, Går hwar en med sin flicka Ut på en promenad.

10. Italiens flickor sköna, Hos eder får man röna, Att list och falskhet bo. I edra höga burar Ni mången Sjöman lurar, Ja fler än mången tror.

11. Jag er så nogsamt känner, Ni är'n så goda wänner Med dem, som piastrar ha; Men når deß' pengar wackra Ni hunnit till er schackra, Då är er wänskap slut.

12. De Spanska damer nätta, Swartbruna och brunetta, De äro stolt och fin; Men få af dem jag funnit, Som har mitt hjerta wunnit Med sin förstålda min.

13. Cathreiser *), flickor fina, Maria och Frusina De konsten wäl förstå; Gå genast utur håten Och breda ut grannlåten Blott de en Drittel **) få.

14. Beslöjade Turkinnor, Egyptiskor, Grekinnor, Jag räknar öfwer ett; Jag får er skönhet lemna, Jag will blott något nämna, Hwad jag här hört och sett.

15. Jag kan er ej berömma, Och er ej heller dömma, Det paßar icke mig; Man dömmer ofta galet, När man blott skådar skalet, Men kärnan icke ser.

16. På marknader de wäljas, Som hästar köps och säljas, Alle för ett skäligt pris; Den som dem will områda, Får ej deß ansigt skåda, Förr'n han betalt deß pris.

17. Och om han ångrar köpet, Så står det lika öppet, att sälja dem igen. Som Turkesmannen säger: En rik mång' hustrur eger, En fattig har knappt en.

18. Ja, åfwen deß slafwinnor, En mängd af usla qwinnor, Dem man kan skåda få. Sitt ansigt' flitigt höljer Och all sin swaghet döljer, Det knappast wi förstå.

19. Men ack! till ljufligt rike, Till Holland; —jag sett like, Der flickor har behag; För andra länders qwinnor, Jag kallar dem gudinnor, Så wackra, som klar dag.

20. Jag gick och spekulera En gång med goßar flera I staden Rotterdam; Musiken ljufligt hördes, och blodet i mig rördes, Och wi gick sakta fram.

21. Ett danshus wi straxt finna, Der klara facklor brinna, Och wi steg genast in. Männ' tro om paradiset Såg ut på detta wiset, Föll mig i tankan in.

22. Här klingar glas och brickor, Här dansa wackra flickor Så dugtigt om hwarann, Som englar de sig swingar, Fast under spända wingar, Till nöje för en hwar.

23. I sina hwita kläder, Så lätta, som en fjäder, Sig swingar hwar och en; De äldsta, som här dansar, Ha nio rader fransar Rundt omkring klädningen.

24. Ja, deras hufwudbona Jag liknar wid en krona, Som pryder dem galant: Strutsfiedrar, stora kammar, Alle med förgyllning flammar, Jag alla hos dem fann.

---

*) Marketenderskor.

**) Sjelf sugen, swarande mot en tredjedels Riksdaler, eller en half Spilen.

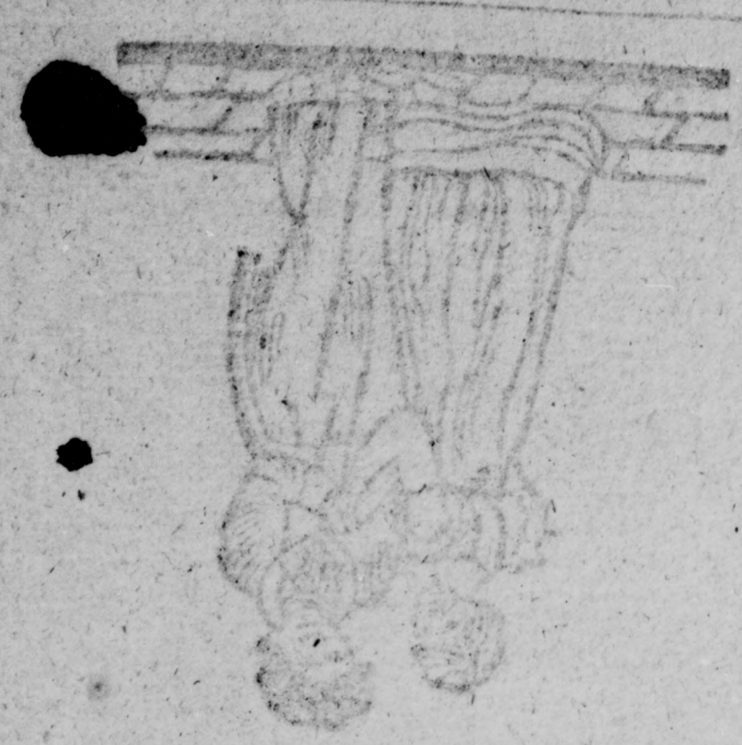

25. Jag mina ögon fäste Uppå den aldra bäste, Som uti salen war; Hon såg på mig tillbaka Jag kunde ej försaka, Att bjuda uppå dans.

26. Men jag blef helt förlägen, Ett hinder war i wägen, Jag war ej dertill klädd; Men dock en wink hon gjorde, Och mig då genast fyorde, Om jag nu dansa will.

27. Musiken åter ljuder, Då jag min flicka bjuder Till dans på bästa sätt; Jag med min wackra Nora, Och mina stöflor stora, Nu dansa wi som bäst.

28. Ja, Hamburg kan man kalla En lustgård framför alla, Der blommor gå i dans; Månn' förr i fordna tiden, Då Adam war i Eden, Så många nöjen fanns.

29. Ja, hwarje wacker flicka Tycks utaf oskuld blicka, Som hon war född i går; Af alla jag här funnit, Tycks ingen hafwa hunnit Fyllt sina nitton år.

30. Uti deß nöjen söta En yngling kan förnöta Det bästa af sitt lif, Här kan man utså pengar, På deßa blomsterängar, Och skörda tidsfördrif.

31. Jag såg i gröna parken En jägare på marken, Han lade sakta ann; Fast krutet intet smälde, Han dufwan likwäl fällde, Så gode som någon ann.

32. De Tyska flickor söta, Så wänligt de oß möta, När wi will till dem gå, Så her' af kärlekspra, Att de sig knappt kan styra, När andan faller på.

33. De är' i wackra seder, I snygghet och i kläder, Lik Hollands flickor fin; Derföre ock

---

Hwad glada, muntra nöjen, De goßar ha, som plöjen Neptuni åkerfält; När wi wårt handtwerk drifwa, Kun' wi ej huswill blifwa, Luftkretsen är wårt tält.

2. När wi oß rusta klara, Att ut åt rymden fara, Till saknad åt en hwar, Går flickan med åt stranden, Jag då med warma handen Ett redligt asséd tar.

3. Hwart sedan wi oß wänder Kring alla werldens länder Wi träffa flickor skön; Fast mången glömt att spara Den dyrbaraste wara, Som finns bland flickors kön.

4. Bland Engelska Fruntimmer, Ja tusentals man finner, Som på ett makligt sätt Förtjena kan sin föda Förutan någon möda, Blott de lärt konsten rätt.

5. Den som dem will besöka, Sitt nöje att föröka, Han snart erfara får, Att han för sina pengar Får sura efterslängar Och ofta djupa sår.

6. Den sin utwalda flicka Ger god likör att dricka, Han är deß bästa wän; Men will han sedan neka En stund med henne leka, Mäst han på dörren hän.

7. Så Frankrikes Mamseller De är' ej sämre heller, Att taga must och märg; I smink och i pomada De dageligt mäst bada, Om de skall hålla färg.

8. På danshus och spektakel Och alla slags mirakel Man hoptals af dem ser; Der Herrar och Munsörer Då kaffe och likörer Åt sina jungfrur ger.